

УВОД

Двадесети век је за нама. Ако бисмо покушали да одредимо које појаве карактеришу ово историјско раздобље, спорт би свакако заузео посебно место. Он је добио онај значај који је религија имала у средњем веку: олимпијске игре постале су најзначајнија светковина савременог света, а олимпијска идеја његово "хуманистичко" јеванђеље. Календар водећих спортских манифестација преузео је улогу религијских календара и постао духовни стожер, а стадиони најважније култно место савременог света.

Олимпијске игре су величанствено вишеспортско такмичење које се одржава на сваке четири године. Погрешно их називамо и Олимпијада, јер је Олимпијадом у старој Грчкој називано читаво раздобље између двеју Олимпијских игара, па тако почетак једних Олимпијских игара означава почетак Олимпијаде, а та Олимпијада траје до почетка идућих Олимпијских игара, чиме започиње следећа Олимпијада, итд. Исправан и службени назив неких Олимпијских игара, нпр. конкретно Игара 2004. године у Атини гласи: "Игре XXVIII Олимпијаде модерног доба". Те игре, у Атини 2004. године, у ствари нису 28. Олимпијске игре (од Атине 1896. године, наовамо) - које су одржане - него "тек" 25. То зато јер игре VI, XII и XIII Олимпијаде модерног доба, које су требале бити одржане у Берлину 1916., Хелсинкију 1940. и Лондону 1944. године, због Првог или Другог светског рата, нису одржане.

Испрва одржаване само у старој Грчкој, Олимпијске игре су оживљене крајем 19. века деловањем француског хуманисте и занешењака барона Pierre de Coubertina.

На његов предлог је у Паризу 23. јуна 1894. године основан Међународни олимпијски комитет (МОК), а првим председником тог највишег олимпијског и уопште спортског тела постао је Грк Деметриос Викелас. Испрва зване: "Игре I Олимпијаде", тј. Прве Олимпијске игре модерног доба (нису имале префикс "летње", јер тада још није било спомена о потреби одржавања посебних, Зимских олимпијских игара), одржане су 1896. године у Атини, и отада се одржавају сваке четири године осим у време Првог и Другог светског рата. Пошто се убрзо указала потреба за једнако квалитетним такмичењима у зимским спортивима ускоро су одржане и прве Зимске олимпијске игре у Chamoniu, Француска, 1924. године.

Зимске Олимпијске игре су се одржавале такође као и летње, сваке четири године, исте године, закључно до 1992. године и Игара у Albertvilleu у Француској, када је, због гломазности олимпијског програма али и због захтева моћних TV кућа одлучено да се раздвоје термини одржавања Летњих и Зимских игара, па су прве идуће Зимске олимпијске игре одржане 1994. године у Lillehammeru у Норвешкој.

Олимпијске игре су такмичење између спортиста у појединачним и екипним дисциплинама. У екипним дисциплинама свака држава, учесница Игара, сме послати само једну екипу. Олимпијске игре окупљају спортисте које су именовали њихови национални олимпијски одбори, а чије је пријаве прихватио Међународни олимпијски комитет. Спортисти, ма како познати и квалитетни били, за разлику од такмичења на неколико почетних Олимпијских игара, не могу се самоиницијативно и сами пријављивати за учествовање на Играма јер би очито број, на тај начин, пријављених спортиста био неподношљиво велик.

2. НАСТАНАК ОЛИМПИЈСКИХ ИГАРА

Прави извори о настанку старовековних Олимпијских игара су изгубљени у вековним вихорима, али круже многе легенде и предавања о њиховом настанку. Једна легенда говори да је Игре установио сам Зевс као прославу своје победе у битци за врховништвом, над оцем Кроном. Друга каже да је Херакло, римски: Херкул, једном победио (а када није) на некој трци у Олимпији па је одлучио да се на тај спомен сваке 4 године одржавају такве трке.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com